

[Landbrugsministeren.]

selvstændigt kan fastsætte, hvilke tilsætningsstoffer der må anvendes i mejeriprodukter, der fremstilles til salg her i landet.

Det er i øvrigt hensigten, som det fremgår af bemærkningerne til forslaget § 4, at udstede en bekendtgørelse om tilvirkning og forhandling af smør til ikrafttræden samtidig med lovens ikrafttræden. Det foreslås derfor overladt til landbrugsministeren at fastsætte ikrafttrædelsestidspunktet for loven.

I forslaget § 7, stk. 1, er det bl. a. anført, at mejeriprodukter ikke må indeholde andet fedt og andre proteiner end mælkefedt og mælkeproteiner, men at ministeren kan give tilladelse til afvigelse herfra „med henblik på en berigelse af produkterne“. Jeg agter at stille ændringsforslag om, at ordene i anførselstegn udgår.

Med hensyn til lovforslaget i øvrigt skal jeg henvisne til de almindelige bemærkninger og til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser.

Udkast til forslaget er blevet gennemdrøftet ved forhandlinger med de interesserede erhvervs- og forbrugerorganisationer.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets hurtige og velvillige behandling.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg skal herved tillade mig at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om beskatningen af pensionsordninger m. v.*

Hensigten med lovforslaget er i første række at gennemføre en skærpelse af beskatningen ved ophævelse i utide af kapitalpensionsordninger (kapitalforsikring og opsparing i pensionsøjemed).

Efter den gældende lovs regler skal der, såfremt der sker udbetaling til arbejdstageren før hans fyldte 60. år, eller såfremt der ved belåning eller lignende disponeres over ordningen i strid med lovens betingelser, svares en afgift på 35 pct. af udbetalingen, medens afgiften ved udbetaling *efter* den

nævnte pensionsalder eller efter arbejdstagerens død kun udgør 25 pct.

Imidlertid er en afgift på 35 pct. så lav, at mange skatteydere vil kunne se en fordel i at oprette en kapitalpensionsordning med deres arbejdsgiver, således at der opnås skattefrihed for indbetalingerne, for derefter at kunne ophæve ordningen på et vilkårligt tidspunkt alene mod 35 pct.s afgift.

For at modvirke dette foreslås det at indføre samme tillægsskattepligt ved ophævelse m. v. i utide, som gælder for renteforsikringer og rateforsikringer i pensionsøjemed, en tillægsskat, der i realiteten betyder, at udbetalingen beskattes som almindelig indkomst i ophævelsesåret. Den skærpede beskatning skal efter forslaget indtræde, når ophævelsen eller belåningen sker den 1. juli 1973 eller senere.

I lovforslaget stilles der endvidere forslag om en mindre ændring, der er en følge af dagpengereformen, samt nogle ændringer af sproglig art, der tilsigter at tydeliggøre de gældende lovbestemmelers indhold.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til folketingets velvillige behandling.

Finansministeren (Grünbaum): Jeg skal herved tillade mig at fremsætte *forslag til lov om kapitaltilførselsafgift og forslag til lov om ændring af lov om stempelafgift.*

Baggrunden for at fremsætte disse to lovforslag er Danmarks tilslutning til fællesmarkedet, hvorved vi har forpligtet os til at gennemføre en omlægning af de indirekte skatter på tilførsel af eller indskud af kapital i erhvervsdrivende selskaber m. v.

Efter de gældende regler svares denne indirekte skat her i landet i form af stempelafgift, dels som stempel af aktier og andelsbreve, dels som overdragelsesstempel ved indskud i et aktie- eller andelsselskab af fast ejendom, skib, løsøre, værdipapirer, fordringer og rettigheder såsom goodwill, patentrettigheder m. v.

Ilfølge et direktiv vedtaget af EFs Mini-

[Finansministeren.]

sterråd i 1969 skal medlemsstaterne senest 1. juli 1973 ophæve alle andre afgifter (herunder stempelafgift) på tilførsel af kapital end den såkaldte kapitaltilførselsafgift, der skal opkræves med en sats på mellem 1 og 2 pct. af værdien af de indskud, der foretages ved stiftelse af et erhvervsdrivende selskab samt ved udvidelse af selskabets egenkapital. Der kan dog fortsat opkræves stempelafgift ved indskud af fast ejendom.

De to lovudkast går herefter ud på dels at ophæve aktiestemplet og stemplet for overdragelse af andre aktiver end fast ejendom ved indskud i selskaber, dels at gennemføre en særlig afgift (kapitaltilførselsafgift). For at undgå, at denne omlægning af de indirekte skatter skal medføre et provenutab, foreslås der samme sats, nemlig 2 pct., for kapitaltilførselsafgiften som for aktiestemplet. Denne afgiftssats vil imidlertid kun kunne opretholdes i en overgangsperiode, da det af direktivet klart fremgår, at man stiler mod en fælles sats på 1 pct. i alle medlemslandene. Først derefter vil den tilstræbte harmonisering af de indirekte skatter på tilførsel af kapital til selskaber være opnået. Der er endnu ikke truffet bestemmelse om, hvornår overgangsperioden skal udløbe.

Den foreslåede kapitaltilførselsafgift er en nydannelse inden for dansk skatte- og afgiftslovgivning, og beregningen af afgiften kan — når direktivets bestemmelser skal efterleves — ikke blive lige så enkel som beregningen af det aktie- og indskudsstempel, som den træder i stedet for. I forslaget er det bestemt, at afgiften skal beregnes og opkræves af en central afgiftsmyndighed på grundlag af selskabernes anmeldelser af foretagne indskud (ved aktietegning og på anden måde).

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslagene til folketingets velvillige behandling.

Ordføreren for forslagsstillerne (Ømann): For folketinget tillader jeg mig herved at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om påligning af indkomst- og formueskat til staten.

Forslaget drejer sig om afskaffelse af retten til fradrag af udgifter til repræsentation.

Al repræsentation er principielt bestikelse. Hvis der i ydelserne er indblandet

venskab og sympati, er der ikke tale om ren repræsentation. Der må efter skatteteorien kun være tale om at ofre mad, drikke, tobak, gaver, opmærksomheder, penge og tjenester, hvis det sker for at sikre indkomsten, dvs. hvis det sker i kynisk forretningsøjemed.

Egen behagelighed ved at deltage kan slet ikke fradrages, men skal regnes som egetforbrug og indtægtsføres.

Folketinget har indtil dato ikke turdet pålægge skattemyndighederne at skønne over, om en given restaurationsregning i øvrigt har været nødvendig for indkomstens erhvervelse, dvs. for at forretningen kunne komme i stand. Når der foreligger en dateret regning, og når de deltagende navne og et formål er opgivet, må skattemyndighederne godtage og melde pas, efter at den veldædige værts egen fortæring er ført til indtægt som eget forbrug.

Ganske som i det gamle bondesamfunds selskabelighed gælder der en hård gensidighedens lov. Man må ikke yde mindre, end forretningspartneren plejer at yde. Og der er indbygget acceleration i foretagendet. For man må heller ikke yde mindre, end konkurrenten kunne finde på at tilbyde.

Det må erkendes, at man ikke kan udskille og særbehandle enkelte former for repræsentation, og at det er meget vanskeligt at sætte en målestok for, hvad der er nødvendig og rimelig repræsentation. Enhver borger og tjener her i landet ved samtidig, at store misbrug finder sted, og at de høje skatter har fremmet misbrugene. Samtidig er det blevet dyrere for andre skatteydere at finansiere disse fradrag.

Derfor foreslås det at særbeskatte denne form for forretningsudgifter for derved at inspirere til større omtanke og bedre økonomiseringen på dette specielle felt. Her er noget at spare både for forbrugerne og for de skatteydere, der ikke har lejlighed til at fradrage sådanne ydelser; og skattemyndighederne vil blive glade for at slippe for at sammentælle tvivlsomme restaurationsregninger.

Den repræsentation, som udøves af foreninger, organisationer, kommuner og stat, har ikke motiv i nogen fradragsret og falder derfor uden for dette forslag. Men hvis det vedtages, vil sparsommeligheden forhåbentlig smitte af, hvilket ville glæde befolkningen.